

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

Beknopt Verslag

VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE
VAN

26 - 10 - 1999
ochtend

AGALEV-ECOLO	:	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	:	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	:	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	:	<i>Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	:	<i>Parti socialiste</i>
PSC	:	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	:	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	:	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	:	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	:	<i>Volksunie&ID21</i>

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000	:	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer</i>
QRVA	:	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
HA	:	<i>Handelingen (Integraal Verslag)</i>
BV	:	<i>Beknopt Verslag</i>
PLEN	:	<i>Plenum vergadering</i>
COM	:	<i>Commissievergadering</i>

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000	:	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	:	<i>Questions et Réponses écrites</i>
HA	:	<i>Annales (Compte Rendu Intégral)</i>
CRA	:	<i>Compte Rendu Analytique</i>
PLEN	:	<i>Séance plénière</i>
COM	:	<i>Réunion de commission</i>

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
 Tel. : 02/549 81 60
 Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
 e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
 Tél. : 02/549 81 60
 Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
 e-mail : aff.generales@laChambre.be

INHOUD

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE – C 029

VRAGEN EN INTERPELLATIE

– Vraag van de heer **Francis Van den Eynde** tot de minister van Binnenlandse Zaken over KGB-materiaal in Vlaanderen (nr. 53)

Sprekers : **Francis Van den Eynde** en **Marc Verwilghen**, minister van Justitie 5

– Interpellatie van de heer **Thierry Giet** tot de minister van Justitie over de personeelsbezetting bij de parketmagistraten (nr. 105)

Sprekers : **Thierry Giet** en **Marc Verwilghen**, minister van Justitie 6

– Vraag van de heer **Gerolf Annemans** tot de minister van Justitie over de strijd tegen de pedofilie (nr. 198)

Sprekers : **Gerolf Annemans** en **Marc Verwilghen**, minister van Justitie 8

– Vraag van de heer **Charles Michel** tot de minister van Justitie over de Dienst voor het Strafrechtelijk Beleid" (nr. 227)

Sprekers : **Charles Michel** en **Marc Verwilghen**, minister van Justitie 8

– Vraag van de heer **André Frédéric** tot de minister van Justitie over de hervorming van de gerechtelijke kantons (nr. 245)

Sprekers : **Charles Michel** en **Marc Verwilghen**, minister van Justitie 10

– Vraag van de heer **Guido Tastenhoye** tot de minister van Justitie over de Albanese maffia (nr. 261)

Sprekers : **Guido Tastenhoye** en **Marc Verwilghen**, minister van Justitie 11

– Vraag van de heer **Servais Verherstraeten** tot de minister van Justitie over justitiehuisen (nr. 233)

Sprekers : **Servais Verherstraeten** en **Marc Verwilghen**, minister van Justitie 11

– Vraag van de heer **Servais Verherstraeten** tot de minister van Justitie over opsporingsprogramma's (nr. 257)

Sprekers : **Servais Verherstraeten** en **Marc Verwilghen**, minister van Justitie 11

– Vraag van de heer **Yves Leterme** tot de minister van Justitie over de personeelsproblemen bij de rechtbank te leper (nr. 285)

Sprekers : **Yves Leterme** en **Marc Verwilghen**, minister van Justitie 12

COMMISSIE VOOR
DE JUSTITIE

OPENBARE VERGADERING

DINSDAG 26 OKTOBER 1999

OCHTEND

VOORZITTER :

de heer **Fred ERDMAN**

De vergadering wordt geopend om 10.20 uur.

VRAGEN EN INTERPELLATIE

KGB-MATERIAAL IN VLAANDEREN

Vraag van de heer Francis Van den Eynde tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het opgraven van KGB-radiomateriaal in Vlaamse bossen en de mogelijke aanwezigheid bij ons van KGB-wapenopslagplaatsen" (nr. 53)

De heer **Francis Van den Eynde** (VL. BLOK) : Sinds een paar jaar weten we dat de NAVO in ons land een aantal opslagplaatsen heeft voor radio-apparaten in het kader van de verdediging van West-Europa tegen de Sovjet-Unie. Dat zorgde voor de nodige heibel. Men uitte toen de vrees voor een "putch" van extreem-rechts dat deze apparatuur zou misbruiken. Sommigen hebben dit soort verzinsels nodig om zichzelf nog "links" te kunnen voelen.

Niettegenstaande alle heibel paste dit alles binnen de verdedigingsopdracht van de NAVO.

Sinds september weten wij dat België een jaar geleden geïnformeerd werd door een gewezen KGB-agent over geheime wapenopslagplaatsen in ons land. Het ging om

drie opslagplaatsen : één in het Hallerbos in Halle, één in het Zoniënwoud en één in Heverleebos, waar men op discrete wijze dat materiaal had gerecupereerd.

De apparatuur was mogelijk voorzien van explosieven. Daarom was grote voorzichtigheid vereist.

Waarom heeft het een jaar geduurd voordat we over deze zaak geïnformeerd werden ? Mogelijk zijn er nog andere opslagplaatsen ; is men daarnaar op zoek ? Een KGB-overloper heeft erop gewezen dat er heel wat geheime wapenopslagplaatsen bestaan in Europa. Zoekt men daarnaar in België ? Wordt er onderzoek gedaan naar de verantwoordelijken voor deze spionageactiviteiten ?

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Nederlands*) : Deze vraag heeft eigenlijk betrekking op Landsverdediging. Ik beperk me tot de juridische invalshoek.

Alle informatie die door de Geheime Diensten is doorgespeeld is juridisch uitgewerkt.

Er zijn geen opslagplaatsen gevonden, wel materiaal.

Tot nog toe zijn er geen strafbare feiten vastgesteld, tenzij misschien sluikstorten. Het onderzoek naar aspecten van terrorisme in deze zaak moet nog gevoerd worden.

Op het materiaal zelf zijn geen aanwijzingen gevonden omtrent de herkomst ervan, wat verder onderzoek moeilijk maakt.

Er bestaat geen enkel aanknopingspunt om de oorsprong van het materiaal op te sporen.

Het materiaal was niet beveiligd met boobytraps.

De heer **Francis Van den Eynde** (VL. BLOK) : Ik had deze vraag oorspronkelijk aan de minister van Landsverdediging gesteld. De diensten hebben ze echter doorgestuurd naar deze commissie.

Dat er geen sporen zijn voor de identificatie van het materiaal is logisch. Verder onderzoek is echter nodig. Het gaat om een wijdvertakt net. We moeten waakzaam blijven.

De **voorzitter** : Niet de diensten, maar de regering heeft uw vraag naar deze commissie verwezen.

Het incident is gesloten.

PERSONEELSBEZETTING BIJ DE PARKETMAGISTRATEN

Interpellatie van de heer Thierry Giet tot de minister van Justitie over "de personeelsbezetting bij de parketmagistraten" (nr. 105)

Op 13 september jongstleden stond in het dagblad "Le Soir" een alarmerend artikel dat "Les dessous de l'arrière judiciaire" (De achtergronden van de gerechtelijke achterstand) als titel droeg en dat gebaseerd was op de openingsrede van de procureur-generaal en van de eerste voorzitters van het hof van beroep en van het arbeidshof van Bergen, die met name over de gerechtelijke achterstand handelden.

De achterstand bij de substituten kan immers aan twee grote redenen worden toegeschreven. De eerste is het geheel van de concrete verplichtingen eigen aan het ambt : dag-, nacht-, weekendwerk, dag in dag uit fungeren als sociale gesprekspartner ten aanzien van de burgers, stijging van het aantal te behandelen dossiers (tussen 1971 en 1998 werd bij het parket van Brussel een stijging met 91 % vastgesteld, ongeacht de dossiers die door de afdeling politierechtbank worden behandeld, of 500.000 zaken voor 1998).

Een andere reden die geenszins aan de bestaande magistraten kan worden toegeschreven, is het aantal te begeven plaatsen binnen deze instelling.

In het rechtsgebied van het beroepshof van Bergen zouden 30 plaatsen van substituten in een wettelijk personeelsbestand van een honderdtal eenheden onbezet zijn.

Over het hele grondgebied zouden er nagenoeg 90 te begeven plaatsen zijn.

In Doornik zijn er maar 8 substituten op 14, in Bergen 14 op 21 of 23, in Luik 32 of 35 op 46, in Antwerpen 49 op 56.

De kleine arrondissementen ontsnappen er evenmin aan. In Neufchâteau zijn er maar 4 substituten op 6, en in Tongeren 10 op 14. En dan wil ik het nog niet hebben over Brussel, waarover u wekelijks wordt geïnterpelleerd.

De vacante betrekkingen van gespecialiseerde substituten worden gepubliceerd en opnieuw gepubliceerd omdat er geen kandidaturen worden ingediend. Het tekort sleept al maanden aan.

Het gevolg is dat de parketten bij gebrek aan personeel verplicht zijn een aantal zaken te selecteren, zodat voor veel dossiers tot seponering wordt beslist.

Anderzijds komt het beheer zelf van bepaalde dossiers in het gedrang. Ik denk meer bepaald aan de vervolging van financiële misdrijven, die gespecialiseerde kennis en vaak meer tijd vereist. U heeft dit nochtans tot een prioriteit uitgeroepen.

Door het personeelstekort wordt het strafbeleid ondermijnd. Het probleem moet worden opgelost. Dit kan zo niet langer.

De Ecofin-afdeling te Luik had uit zes leden moeten bestaan maar heeft er nooit meer dan vijf geteld. Bovendien werd een van hen naar het parket-generaal overgeheveld. Zij zijn dus nog maar met vier, en drie onder hen hebben gevraagd om naar een andere dienst te worden overgeheveld. Die afdeling zou dan nog maar één magistraat tellen. Men moet er dus van uitgaan dat het onderzoek van de economische en financiële dossiers in het Luikse "op een laag pitje staat".

De uitvoering van het strafbeleid en de toepassing van de in het Parlement goedgekeurde wetten, zoals de wet-Franchimont, staan op het spel. Hetzelfde geldt voor de wet op het gerechtelijk akkoord, die de parketten met nieuwe taken belast. Ongeacht de tekst van het ontwerp inzake snelrecht die wij zullen aannemen, hij kan niet worden toegepast indien de situatie niet verandert.

Te weinig gegadigden voelen zich geroepen om bij de parketten te solliciteren. Dat probleem rijst niet voor de zittende magistratuur. Men moet zich daarover beraden.

U kan her en der brandjes blussen door contractuele juristen in dienst te nemen, maar dat is geen wondermiddel. Die juristen worden door de minister benoemd, en er rijzen dan ook vragen met betrekking tot hun onafhankelijkheid.

Het tekort aan kandidaten moet dringend worden aanpakkt. Nu al richten parketmagistraten zich tot juristen in spe met initiatieven om het beroep weer een positief imago te geven.

Moeten het statuut en de voorwaarden voor indiensttreding van parketmagistraten niet gewijzigd worden, bijvoorbeeld door in betere stagevoorwaarden en andere leeftijdsvereisten te voorzien ?

De minister zou geen benoemingen meer verrichten vóór de Hoge Raad voor de Justitie is ingesteld. Hoe zit het met de betrekkingen die al maanden vacant zijn en waarvoor de administratieve procedure intussen afgerond is ?

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Frans*) : In tegenstelling tot wat in het geciteerde artikel gesteld wordt, is er geen specifieke kritiek in verband met de situatie bij de parketten. Het personeelsgebrek begint echter onrustbarende proporties aan te nemen en staat een degelijke uitvoering van het strafbeleid in de weg. Een betere besteding van de middelen voor het parket vereist een herdefiniëring van de taken en een aanpassing van de benoemingsprocedures.

Voor Brussel werd een commissie van magistraten belast met het voorstellen van oplossingen die eventueel in andere gerechtelijke arrondissementen kunnen worden toegepast. In Brussel doet zich als gevolg van de toepassing van de taalwetgeving natuurlijk een specifiek probleem voor.

De door u geciteerde cijfers moeten worden genuanceerd. Bij sommige parketten is namelijk geen enkele betrekking vacant. Maar de cijfers zijn inderdaad verontwaardigend, en ik heb nog niet de tijd gehad dit probleem op te lossen. Bovendien zullen bepaalde wetsontwerpen – zoals dat over het snelrecht – de problemen nog aanscherpen.

De cijfers die betrekking hebben op de hoven van beroep (94 betrekkingen), zijn inderdaad ontstellend. 73 vacatures moesten bij gebrek aan kandidaten opnieuw worden gepubliceerd.

Er is echter zo veel werk dat, ook als het personeelsbestand volledig zou zijn, de opdrachten opnieuw moeten worden gedefinieerd opdat het openbaar ministerie zich volledig zou kunnen toeleggen op de misdaadbestrijding en voldoende tijd zou hebben om de zware misdrijven tegen de eigendom en tegen personen alsook de financiële criminaliteit aan te pakken.

Het openbaar ministerie moet de mogelijkheid krijgen om gebruik te maken van strafbemiddeling of elke andere vorm van pretoriaanse procedure, zodat de rechtzoekende opnieuw het gevoel heeft dat recht is geschied.

Een oplossing bestaat erin bij wet een repressieve administratieve procedure in te stellen. De wet van 21 december 1998 betreffende de beteugeling van geweld tijdens voetbalwedstrijden is daar een voorbeeld van. Ik laat die evalueren om na te gaan of de administratieve en gerechtelijke autoriteiten op een efficiënte manier hebben samengewerkt.

De uitwerking van een wettelijk kader voor een repressieve administratieve procedure, voor sommige overtredingen van het verkeersreglement bijvoorbeeld, zal moeten worden onderzocht. Dat zal echter heel wat werk vergen.

Ik wacht ook de resultaten af van het experiment dat op het stuk van het strafrechtelijk sociaal recht met betrekking tot administratieve straffen werd opgezet. De gerechtelijke achterstand is er trouwens minder groot.

Voorts is er de suggestie om gespecialiseerde multidisciplinaire financiële secties op te richten, naar Frans model. Ik heb in overleg met het college van procureurs-generaal een evaluatie daarvan gevraagd. Het Franse systeem houdt in dat er magistraten, onderzoekers, douaniers, boekhouders, ... ter beschikking worden gesteld. Eigenlijk gaat het om een soort pool, zoals mijn voorganger ook al voorstelde, maar dan ook met niet-juristen. Tijdens de vergadering met het college van procureurs-generaal vorige week werden nog een aantal zaken genoemd die men noodgedwongen, bij gebrek aan personeel, op een laag pitje heeft gezet. Er moeten prioriteiten worden vastgesteld.

Een wijziging van de benoemingsvoorwaarden lijkt mij onvermijdelijk. Er zijn verscheidene mogelijkheden : de parketjuristen, een wijziging van de benoemingsvoorwaarden als zodanig en de herziening van het statuut van de parketmagistraten.

Juristen bij het parket worden aangenomen met een contract van bepaalde duur, in afwachting van een beslissing van de Hoge Raad voor de Justitie. Er zijn thans 37 Franstalige en 22 Nederlandstalige kandidaten

– er is dus wel degelijk belangstelling voor een carrière bij het gerecht.

Ik sta eveneens gunstig tegenover de initiatieven van de parketmagistraten om het beroep aantrekkelijker te maken voor toekomstige juristen.

De mogelijkheden van examens voor de indienstneming van contractuele juristen werden uitgebreid.

De procureur-generaal bij het Hof van Cassatie deed mij opmerken dat de wet van 6 mei 1997 betreffende de referendarissen zou moeten worden gewijzigd om hen eveneens toegang te verschaffen tot de magistratuur.

Ik heb mijn kabinet gevraagd na te denken over een wetwijzing in die zin.

Voor wat de fiscale substituten betreft, moet artikel 194, § 4, worden gewijzigd, zodat de substituten van de financiële sectie die een zekere ervaring hebben, in die functie kunnen worden aangesteld. Aan magistraten die een fiscale opleiding volgden, moet een attest worden verleend dat gelijkstaat met het door de wet vereiste diploma.

De organisatie van de gerechtelijke stage moet worden herzien. Momenteel verkiezen de kandidaten een plaats van rechter boven die van parketmagistraat. Dat onevenwicht zou verholpen kunnen worden door de voorwaarden van de parketstage te wijzigen.

Het statuut moet worden herzien in het vooruitzicht van de verticale integratie. Dat kan echter slechts gebeuren in samenwerking met de Hoge Raad voor de Justitie die op 31 maart aanstaande moet worden geïnstalleerd. Het is niet zo dat ik niemand meer zal benoemen vóór de Raad is geïnstalleerd. Ik heb integendeel gevraagd dat men jonge juristen die bij een parket in dienst willen treden, zou aanmoedigen.

De heer **Thierry Giet** (PS) : Er zijn dus duidelijk gegadigden voor de betrekkingen van contractueel jurist. De betrokkenen slagen echter niet voor het examen. Tenzij ik mij vergis, heeft een examencommissie onlangs slechts 7 procent van de gegadigden die zich hadden gemeld, gunstig beoordeeld. Ofwel waren die 93 procent universitaires slecht opgeleid, ofwel stelt die examencommissie te hoge eisen.

Zou men het probleem van de voorkeur van de gegadigden voor de zittende magistratuur niet kunnen aanpakken door een degelijke school voor magistraten op te richten ? Het Octopus-akkoord voorziet in die mogelijkheid.

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Frans*) : De derde poot van het Octopus-akkoord voorziet in de oprichting van een school voor magistraten. Ik ben zinnens die weg te bewandelen.

Het spanningsveld tussen de universitaire studie en het toelatingsexamen is overduidelijk. Dat moet worden verholpen, maar u zal het ongetwijfeld met mij eens zijn dat zulks in geen geval ten koste mag gaan van de kwaliteit die vereist is om toegang tot het beroep te krijgen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

STRIJD TEGEN DE PEDOFILIE

Vraag van de heer Gerolf Annemans tot de minister van Justitie over "de strijd tegen de pedofilie" (nr. 198)

De heer **Gerolf Annemans** (VL. BLOK) : Binnen de Gerechtelijke Politie is er momenteel enige ongerustheid. Magistraten vrezen dat ze de goed opgeleide specialisten die hun vroeger ter beschikking stonden in de toekomst zullen moeten missen.

De behandeling van pedofilie-dossiers zou immers vooral toevertrouwd worden aan de plaatselijke politie en nog nauwelijks aan de federale politie. Is dit zo ?

Worden de afspraken correct uitgevoerd en waren die afspraken wel een goed idee ? Is de vrees van de Gerechtelijke Politie terecht ?

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Nederlands*) : Strijd tegen pedofilie is een prioriteit. De informatie in de pers werd niet steeds correct weergegeven. De beslissing van 16 maart 1999, de horizontale specialisatierichtlijn, komt erop neer dat de basiszorg aan de lokale politie wordt toevertrouwd ; de federale politie moet zich bezighouden met meer gespecialiseerde aangelegenheden.

De jeugdbescherming wordt als een lokaal fenomeen beschouwd, volgens de richtlijn van 16 april 1999.

De jeugdsecties dreigden daarbij wat uit de boot te vallen.

De heer Hautecoeur heeft in deze geen beleidsbeslissingen genomen, maar zijn uitvoerende taak op zich genomen. Het toevertrouwen van de jeugdbescherming aan de lokale politiediensten veronderstelt uiteraard dat deze over de nodige middelen en de nodige deskundigheid beschikken. Daar wordt nu aan gewerkt.

Daarbij zal nog steeds een beroep kunnen worden gedaan op de vroegere specialisten. Dat zal ook schriftelijk bevestigd en rechtgezet worden.

De heer **Gerolf Annemans** (VL. BLOK) : Ik dank de minister voor deze rechtzetting, maar ik zal zeker waakzaam blijven. Ik geef u "oranje" licht.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

DIENT VOOR HET STRAFRECHTELIJK BELEID

Vraag van de heer Charles Michel tot de minister van Justitie over "de toekomst van de Dienst voor het Strafrechtelijk Beleid" (nr. 227)

De heer **Charles Michel** (PRL FDF MCC) : De Dienst voor het Strafrechtelijk Beleid, die bij koninklijk besluit van 14 januari 1994 werd opgericht, kreeg belangrijke opdrachten : de voor de uitwerking van het strafrechtelijk beleid nodige informatie verzamelen of laten verzamelen ; de evolutie van de criminaliteit registreren en volgen ; naar de oorzaken van de misdaad zoeken en deze analyseren ; richtsnoeren met het oog op het voeren van het strafrechtelijk beleid, alsmede de nodige middelen voor de uitvoering en de organisatie ervan voorstellen ; adviezen uitbrengen over de coördinatie van het preventiebeleid, van het vervolgingsbeleid en van het beleid op het gebied van de strafinrichtingen ; criteria voorstellen die de uitoefening van de openbare vordering structureren ; bijdragen tot de algemene voorlichting van de magistraten en van de politiediensten.

Onlangs nog legden de wetgever en de uitvoerende macht bij een koninklijk besluit de nadruk op het belang van de betrekkingen tussen het college van procureurs-generaal en de Dienst voor het Strafrechtelijk Beleid.

Enige tijd geleden maakte de pers melding van "hervormingsplannen", ja zelfs van "plannen voor een grondige herziening" van de Dienst voor het Strafrechtelijk Beleid die volgens mij, en afgaand op jaarlijkse verslagen van die dienst die ik heb gelezen, zeer goed werkt en die over een personeel beschikt dat een zekere deskundigheid op het stuk van het strafbeleid heeft opgedaan.

In verband met die persberichten en die geruchten verwacht ik van de minister van Justitie dat hij volgende punten zou verduidelijken. Kan de minister de informatie bevestigen dat de dienst voor het strafrechtelijk beleid gewoonweg kan worden afgeschaft om plaats te maken voor een "Instituut voor veiligheid en justitie" ? Zo ja, in hoeverre zouden de opdrachten van dat instituut verschillen van de opdrachten die nu aan de dienst voor het strafrechtelijk beleid worden toevertrouwd en die in artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 januari 1994 worden opgesomd ? Als de minister bevestigt dat hij voornemens is de Dienst voor het Strafrechtelijk Beleid grondig te hervormen, kan hij ons dan de krachtlijnen van die

hervorming alsook het tijdschema terzake meedelen ? Zal die hervorming bij koninklijk besluit gebeuren ? Zo ja, moet over dat besluit in de Ministerraad worden beraadslaagd ? Ten slotte verstrijkt naar verluidt binnenkort het mandaat van verscheidene leden van de Dienst voor het Strafrechtelijk Beleid. Kan de minister dat bevestigen ? Werd het werk dat door die mensen is geleverd, geëvalueerd ? Zo ja, welke conclusie trekt de minister wat dit punt betreft ? Welke maatregelen zal de minister treffen om de continuïteit van de dienst in afwachting van de aangekondigde hervorming te waarborgen ?

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Frans*) : U baseert zich op de ontstellende persberichten die ik ook heb gelezen. Zo heb ik gelezen dat ik de commissie-Franchimont wil opheffen, professor Dupont van zijn opdracht wil onthef en de Dienst voor het Strafrechtelijk Beleid wil afschaffen. Ik kan u geruststellen : die dienst zal niet alleen niet worden afgeschaft, hij wordt bovendien ingebed in een orgaan waarin verscheidene diensten worden samengevoegd die nogal ongecoördineerd te werk gingen en die we nu onder één koepel willen brengen. Ik kan u nog niet zeggen hoe we dat precies zullen organiseren. De onderscheiden formules moeten nog worden geëvalueerd.

In die structuur moet, naast voormelde dienst, ook de sectie criminologie van het Nationaal Instituut voor criminologie en criminalistiek worden ingepast, aangezien die in dezelfde vijver actief is. De taken van de Dienst Strafrechtelijk Beleid zullen opnieuw gedefinieerd worden. Het nog in te stellen instituut zal een ruimere opdracht krijgen. Dat instituut (of de zonder nieuwe structuur samengevoegde diensten) moet het centrale orgaan voor coördinatie en wetenschappelijk onderzoek worden. De overlappingen en lacunes vloeien immers voort uit de huidige versnippering van inspanningen en structuren.

Voor de externe wetenschappelijke middelen zullen wij een beroep doen op de universitaire centra na bespreking van een koninklijk besluit in de Ministerraad.

Het klopt dat de mandaten van een aantal leden van de Dienst voor het Strafrechtelijk Beleid verstrijken. In het *Staatsblad* worden nieuwe vacatures gepubliceerd. De leden die zich opnieuw kandidaat stellen krijgen vanzelfsprekend een kans, maar het koninklijk besluit bepaalt uitdrukkelijk dat het niet om een vernieuwing van de benoemingen gaat. Ervaring geldt natuurlijk als een beoordelingscriterium.

De heer **Charles Michel** (PRL FDF MCC) : Het verheugt me dat men zich bewust is van het belang van de dienst. De onzekere vorm van de structuur blijft me zorgen

baren. Heeft een evaluatie van het personeel plaatsgevonden, en zo neen, wanneer zal dat gebeuren ?

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Frans*) : De evaluatie zal plaatsvinden wanneer de kandidaturen worden ingediend en in elk geval voor de leden wier mandaat verstrijkt en die zich opnieuw kandidaat stellen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

HERVORMING VAN DE GERECHTELIJKE KANTONS

Vraag van de heer André Frédéric tot de minister van Justitie over "de toepassing van de wet van 25 maart 1999 betreffende de hervorming van de gerechtelijke kantons" (nr. 245)

De heer **André Frédéric** (PS) : Met de wet van 25 maart 1999 werd de hervorming van de gerechtelijke kantons, die op 1 september 2000 van kracht wordt, afgerond.

Het was met name de bedoeling tot een gelijkwaardige verdeling van de werkbelasting over de diverse vredege-rechten te komen.

De wet voorziet echter niet in een eenvormige bezoldiging van vrederechters en hoofdgriffiers.

Het klassenstelsel wordt immers gehandhaafd : eerste klasse voor de vrederechters in een ambtsgebied met 50.000 inwoners of meer en tweede klasse voor de vrederechters in een ambtsgebied met minder dan 50.000 inwoners. Dat stelsel heeft ook als uitloper dat de bezoldiging van de vrederechters en de hoofdgriffiers sterk uiteenloopt.

Die onderverdeling in klassen moet worden bijgestuurd door alle betrokkenen de bezoldiging voor eerste klasse toe te kennen. De financiële weerslag van die maatregel zou beperkt moeten zijn, aangezien de nieuwe wet tot gevolg zal hebben dat het aantal vrederechters en hoofdgriffiers zal dalen.

De hervorming zou ook de kosten met betrekking tot de gebouwen doen afnemen.

Wat is uw standpunt in verband met de afschaffing van die klassen ?

Welke financiële middelen zullen ter beschikking worden gesteld van de vrederechters en hoofdgriffiers die grotere afstanden zullen moeten afleggen om hun werk te doen ?

– *Voorzitter* : mevrouw **Jacqueline Herzet**

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Frans*) : De weerslag van de herstructurering van de gerechtelijke kantons op de indeling in klassen zal zich pas tegen medio 2001 doen gevoelen, op grond van de door het NIS te verspreken bevolkingscijfers. Volgens de op 31 december 1998 vastgestelde cijfers zouden er op de 187 gerechtelijke kantons slechts 31 kantons van tweede klasse overblijven. Momenteel zijn er 126 kantons van eerste klasse en 99 van tweede klasse. Amper 49 vrederechters en evenveel hoofdgriffiers worden wat hun vergoeding betreft tot de tweede klasse gerekend. Er zijn vijf kantons met 100.000 of meer inwoners. Stadskantons worden altijd tot de eerste klasse gerekend als ze gevestigd zijn in een provinciehoofdplaats of een door de Koning vastgestelde agglomeratie waarvan een provinciehoofdplaats deel uitmaakt.

De hervorming had tot doel de werkdruk beter over de onderscheiden kantons te verdelen. Het inwoneraantal mag dan als criterium gelden voor de indeling in klassen, de reële werkdruk van de kantons hangt in de eerste plaats af van andere factoren, en staat ook in correlatief verband tot de personeelsformatie. Ik ben nochtans van oordeel dat de onderverdeling van vredegerichten in klassen niet absoluut noodzakelijk is.

Vraag is of de wetgevende kamers na de recente wet betreffende de hervorming van de gerechtelijke kantons nog bereid zullen zijn de klassen af te schaffen.

In die omstandigheden en gelet op de verkregen rechten dienen de wedden van de vrederechters en van de hoofdgriffiers van de kantons van tweede klasse op die van hun collega's van eerste klasse te worden afgestemd. De budgettaire impact van de opheffing van de klassen zou niet meer dan elf miljoen bedragen. Men mag niet uit het oog verliezen dat de wet van 29 april 1999 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de wedde van de magistraten van de rechterlijke orde bedoeld is om de weddeverschillen tussen de magistraten aan het einde van de loopbaan te beperken. De vrederechters van de kantons van tweede klasse zullen zodoende vanaf 1 januari 2000, wanneer die wet in werking treedt, op het einde van de weddeschaalloopbaan eenzelfde wedde ontvangen als de vrederechters van kantons van eerste klasse.

Volgens de bepalingen van artikel 305 van het Gerechtelijk Wetboek moeten de vrederechters en de hoofdgriffiers in hun kanton wonen of binnen een straal van 10 kilometer van de plaats waar de rechtbank zich bevindt. Voor dienstreizen met hun eigen voertuig hebben de leden van de rechterlijke orde recht op een terugbetaling van hun kilometers conform het koninklijk besluit van 1 januari 1965. Andere reizen worden vergoed op grond van de prijzen voor het openbaar vervoer.

Aan de magistraten en griffiers wordt een forfaitaire vergoeding toegekend conform artikel 1016 van het Gerechtelijk Wetboek. Het uitvoeren van opdrachten in de nieuwe geherstructureerde kantons is mogelijk met de huidige regelgeving zonder extra-kosten voor de betrokkenen.

De heer **André Frédéric** (PS) : Wij zitten op dezelfde golflengte. Ik zal in dat verband een wetsvoorstel indienen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

ALBANESE MAFFIA

Vraag van de heer Guido Tastenhoye tot de minister van Justitie over "de uitlatingen van Europees parlementslid Patsy Sörensen, die de afpersingspraktijken van de Albanese maffia in Antwerpen aanklaagt" (nr. 261)

De heer **Guido Tastenhoye** (VL. BLOK) : In de pers konden we onlangs lezen dat Patsy Sörensen haar vertrouwen in politie en parket kwijt is wat betreft de afpersingspraktijken van de Albanese maffia in Antwerpen.

Patsy Sörensen had hieromtrent een onderhoud met de politionele en gerechtelijke diensten. Zij had het gevoel door hen niet ernstig genomen te worden, ook al meent zij dat haar leven bedreigd is. Heeft de minister dit laten natrekken en wat zijn zijn bevindingen ?

Hoe zit het met deze afpersingspraktijken en wat gebeurt er om dit probleem krachtadig aan te pakken ?

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Nederlands*) : U verwijst naar uitlatingen van mevrouw Sörensen in de *Gazet van Antwerpen*. Op 21 oktober 1999 heeft mevrouw Sörensen haar beweringen echter afgezwakt, in *De Nieuwe Gazet*.

In verband met de bedreigingen aan het adres van mevrouw Sörensen werd al onderzoek verricht. Er zijn nog niet voldoende elementen om een gerechtelijk onderzoek op gang te brengen. Wellicht zijn er meerdere bendes actief. Mevrouw Sörensen is op de hoogte van de beschermingsmaatregelen die genomen zijn. Als er nieuwe strafrechtelijke feiten opduiken, kan vervolging op gang gebracht worden. Er is natuurlijk wel degelijk een probleem in het Antwerpse. De politie doet haar best in haar strijd tegen de maffia in Antwerpen. Zowel het parket als het parket-generaal hebben hiertoe magistraten gemobiliseerd. Voor hen is dit terecht een toprioriteit.

De heer **Guido Tastenhoye** (VL. BLOK) : Ik dank de minister voor zijn antwoord en zal deze problematiek aandachtig blijven volgen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

JUSTITIEHUIZEN

Vraag van de heer Servais Verherstraeten tot de minister van Justitie over "justitiehuzen" (nr. 233)

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Nederlands*) : Mijn antwoord op deze vraag is technisch en uitvoerig. Ik stel voor de vraagsteller een schriftelijk antwoord te verstrekken, gezien het gevorderde tijdstip.

De heer **Servais Verherstraeten** (CVP) : In die omstandigheden trek ik mijn mondelinge vraag in.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

OPSPORINGSPROGRAMMA'S

Vraag van de heer Servais Verstraeten tot de minister van Justitie over "de opsporingsprogramma's op televisie" (nr. 257)

De heer **Servais Verherstraeten** (CVP) : De minister zou de aanbevelingen van de evaluatiecommissie van 1998 uitvoeren in verband met opsporingsprogramma's op televisie. Hoe wil de minister de rondzendbrieven terzake aanpassen ? Zullen de diensten voor slachtofferonthaal bij de programma's betrokken worden ? Hoe zal de rondzendbrief gepubliceerd worden ? Het is belangrijk dat de rechtsonderhorigen die kunnen raadplegen. De evaluatiecommissie werd dit jaar niet bijeengeroepen : waarom niet ? Zal de samenstelling van de evaluatiecommissie gewijzigd worden ? Zal de objectiviteit door de rondzendbrief gewaarborgd worden ?

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Nederlands*) : De rondzendbrief van mijn voorganger verbood slachtoffers te getuigen in opsporingsprogramma's in de media, tenzij een selectiecommissie zich over die vraag had uitgesproken.

Ik ben van mening dat slachtoffers wel degelijk een belangrijke bijdrage kunnen leveren aan opsporingsprogramma's. Voorwaarden zijn wel dat de slachtoffers zelf volledig akkoord gaan en dat magistraten en politionele diensten hun bijdrage opvolgen.

De nazorg moet toevertrouwd worden aan bevoegde diensten, zodat er geen irreële verwachtingen ontstaan.

Ook de Dienst voor slachtofferonthaal moet bij zo'n deelname betrokken worden. De rondzendbrief kan zonder probleem op de website verschijnen.

De evaluatiecommissie van de opsporingsprogramma's moet jaarlijks een rapport opstellen en daarover vergaderen.

Tot dusver is dat voor de periode 1998-1999 nog niet gebeurd. Ik wil die nalatigheid herstellen.

De vorige evaluatiecommissie werd fel bekritiseerd, onder meer vanwege haar samenstelling. Zo waren er geen academici in opgenomen. Dit probleem zal worden verholpen.

De opsporingsprogramma's moeten de criminaliteit helpen bestrijden. Ik onderschat het belang ervan niet. De commissie moet de kwaliteit helpen verbeteren.

De heer **Servais Verherstraeten** (CVP) : Bepaalde problemen zijn ongetwijfeld het gevolg van groeipijnen. Ik dacht dat de evaluatiecommissie in 1997-1998 wel degelijk was samengekomen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

PERSEONELSPROBLEMEN BIJ DE RECHTBANK TE LEPER

Vraag van de heer Yves Leterme tot de minister van Justitie over "de personeelsproblemen bij de rechtbank van eerste aanleg te leper en bij het parket te leper" (nr. 285)

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Vorige week stelde de minister in deze commissie dat vacatures voor parketmagistraten over het hele land niet ingevuld geraken. Hier is het probleem anders. Bij de rechtbank van eerste aanleg en het parket in leper blijven de benoemingen in openstaande vacatures uit.

Zij hebben het gevoel dat grotere gerechtelijke arrondissementen voorrang krijgen inzake de benoemingen en dat zij in de kou blijven staan.

Klopt dit ? Waarom blijft de benoeming van parketmagistraten bij deze rechtbank uit ? Wat zijn de problemen ?

Zijn er inderdaad twee kandidaten voor de functie van parketmagistraat in leper ? Waarom sleept de procedure aan ? Hoe kunnen incidenten zoals dat van vorige week worden vermeden ?

Minister **Marc Verwilghen** : Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen grote en kleine arrondissementen. Zodra een dossier in staat is van benoeming, neem ik de nodige initiatieven. U verwijst naar een vacature in de rechtbank van eerste aanleg in Veurne. Er waren vijf kandidaten. Het dossier hangt echter samen met andere dossiers, onder meer met vacatures in Kortrijk en Gent. Verscheidene kandidaten hebben zich kandidaat gesteld voor meerdere van deze vacatures.

Al deze dossiers werden mij op 18 oktober voorgelegd. Zij zullen verder hun normale verloop kennen. Dat geldt ook voor het leperse dossier.

De verkiezingsperiode heeft voor een lichte vertraging gezorgd, maar het effect daarvan mag nu niet meer spelen.

Ik blijf ook streven naar een goede informatieoverdracht bij de invulling van vacatures, onder meer via een inrijperiode.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Ik heb het gevoel van het volk en van de magistraten zelf vertolkt. Het is niet mijn suggestie dat grotere arrondissementen voorrang zouden krijgen op kleinere.

Ik ben verheugd dat u een snelle en soepele afhandeling van de benoemingen in leper in het vooruitzicht stelt.

Ik sta achter de denkpiste van de inrijperiode voor nieuw benoemde magistraten.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

– De vergadering wordt gesloten om 12.10 uur.